

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Evy Pechové a soudkyň Mgr. Gabriely Bašné a Mgr. et Mgr. Pavly Klusáčkové ve věci

žalobkyně

ELEKTROŠROT, a.s., IČO: 25003569
sídlem Košťanská 212, 415 01 Teplice

proti
žalovanému

Ministerstvo životního prostředí
sídlem Vršovická 65, 100 00 Praha 10

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 5. 2018, č. j. MZP/2018/530/763

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění

I.

Základ sporu

1. Žalobkyně se žalobou domáhala přezkoumání a zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, jímž žalovaný potvrdil rozhodnutí České inspekce životního prostředí (dále „prvostupňový orgán“) ze dne 17. 4. 2018 č. j. ČIŽP/44/2017/3218 a zamítl odvolání žalobkyně.
2. Rozhodnutím České inspekce životního prostředí ze dne 17. 4. 2018 č. j. ČIŽP/44/2017/3218 byla žalobkyni uložena pokuta ve výši 30 000 Kč podle ust. § 66 odst. 3 písm. b) č. 185/2001 Sb.,

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Válková

o odpadech (dále jen „zákon o odpadech“) za porušení § 12 odst. 4 zákona o odpadech s přihlédnutím k porušení § 13 odst. 2 a § 13 odst. 3 zákona o odpadech.

II.

Obsah žaloby, vyjádření žalovaného a replika žalobkyně

3. Žalobkyně v podané žalobě namítala, že napadené rozhodnutí, jakož i rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, trpí zásadními vadami z hlediska formálního i obsahového. Dle názoru žalobkyně jsou rozhodnutí žalovaného i správního orgánu prvního stupně nezákonná, správní řízení trpí závažnými vadami, správní orgány nezjistily řádně skutkový stav, chybně jej právně posoudily, překročily meze správního uvážení a bylo rozhodnuto v rozporu s právní úpravou i ustálenou rozhodovací praxí. Není zcela zřejmé, jakými podklady se správní orgány při rozhodování řídily a skutkové závěry jsou převážně spekulativní. Obě rozhodnutí jsou proto nepřezkoumatelná pro nedostatek důvodů.
4. Dle mínění žalobkyně v napadeném rozhodnutí žalovaný chybně uvádí, že v místnosti pro skladování nebezpečných odpadů nebyly dva sudy naplněné odpadem k. č. o. 130205* a sud s odpadem k. č. o. 160107* označeny identifikačními listy nebezpečných odpadů a ani shromažďovací místo nebylo těmito listy vybaveno, ačkoliv ve skutečnosti sudy byly označeny oboustranným dokumentem v euro fólii, kde byl kód odpadu spolu s názvem uveden a na druhé straně se nacházel identifikační list odpadu, což bylo ukázáno i kontrolorům. Žalovaný se nevypořádal s námitkami žalobkyně a v rozporu se zněním zákona vyžaduje umístění identifikačního listu přímo na nádobě. Žalovaný neprovedl žádné kroky ke zjištění skutkového stavu ohledně hadru, který byl nalezen na pracovišti v plném provozu demontáží, který je uveden pod k. č. o. 150202*, ani ohledně několika obalů vyjmutých z demontovaných vozidel. Provozně není možné každý obal vyjmutý z demontovaných vozidel odnášet do sběrných nádob a takové uložení probíhá vždy na konci pracovní směny. Žalovaný ani neprovedl žádné kroky k řádnému zjištění skutkového stavu ohledně předání odpadu k. č. o. 160119 Sboru Jednoty bratrské v Krupce a nevypořádal námitku žalobkyně, že se nejednalo o odpad. Aniž by žalobkyni vyzval k doložení podkladů, učinil žalovaný závěr, že nebyly splněny požadavky § 3 odst. 6 zákona o odpadech, nadto vzhledem k tomu, že bezpečnostní pásy byly předány k využití, zjevně na trhu o ně existoval zájemce. Žalovaný neprovedl žádné kroky k řádnému zjištění skutkového stavu ohledně odpadu k. č. o. 160107* (olejové filtry), které musí být při demontáži některých motorů dočasně vyjmuty a následně se ve většině případů vrací zpět a motory jsou předávány k dalšímu využití. Žalovaný se nevyjádřil k námitkám žalobkyně ohledně evidence odpadu k. č. o. 150202*.
5. Žalobkyně dále uvedla, že žalovaný nevypořádal její námitku, že kontrole nebyl přítomen její zástupce, žalovaný neprovedl žádné šetření ani výslech svědků. Zároveň však žalovaný nelogicky argumentoval, že přítomný zástupce žalobkyně mohl na zjištěné nedostatky reagovat okamžitě. V záznamu o kontrolních úkonech z 6. 12. 2017 byla za kontrolovanou osobu uvedena O. S., která však v době kontroly byla u lékaře a na pracoviště přijela až po provedení kontroly a následně poskytovala kontrolorům jimi požadovanou dokumentaci.
6. Žalobkyně se domnívá, že žalovaný nerozhodoval nestranně a je zatížen podjatostí. Žalovaný i správní orgán prvního stupně mají v úmyslu žalobkyni poškodit, což dokazuje i to, že neohlášená kontrola měla být zaměřena na nakládání s pneumatikami. Oprávněná osoba žalobkyně nebyla přítomna při kontrole, a jelikož pohyb cizích osob po areálu žalobkyně je z bezpečnostních důvodů zakázán, doprovázel inspektory jeden z dělníků v provozu. Kontroloři se služebními průkazy prokázali až v kanceláři ředitelky žalobkyně poté, co se navrátila od lékaře, což však bylo až po skončení fyzické prohlídky areálu, které nebyl nikdo za kontrolovanou osobu přítomen. Tvrzení žalovaného o přítomnosti ředitelky při kontrole je tak nepravdivé a dokládá podjatost žalovaného a absenci nestrannosti. Podjatost kontrolorů potvrzuje i požadavek k podepsání záznamu, kde je účelově a nepravdivě uvedeno, že protokol

o průběhu kontroly byl předán osobě přítomné při kontrole. Žalobkyně je přesvědčena, že správní orgány se nedostatečně vypořádaly s námitkami žalobkyně a pouze poukázaly na tvrzení žalobkyně, že kontrola proběhla důkladně a seriózně, čímž však žalobkyně měla na mysli pouze to, že kontroloři byli slušní a nikoliv arogantní.

7. Žalovaný opominul prokázání formálních a materiálních aspektů přestupků, nebylo prokázáno ani naplnění základních znaků přestupku. Sám žalovaný popřel existenci společenské škodlivosti, když uvedl, že je chvályhodné, že žalobkyně chtěla bezpečnostními pásy vypomoci charitě. Žalobkyně poukazuje na to, že jsou běžně bez speciálních certifikací a prokazování využití prodávány náhradní díly vozidel.
8. Žalobkyně navrhovala soudu, aby zrušil žalobou napadené rozhodnutí a rozhodnutí správního orgánu prvního stupně a věc vrátil k dalšímu řízení.
9. Žalovaný ve vyjádření ze dne 2. 10. 2018 navrhoval zamítnutí žaloby. Žalovaný nesouhlasí s názorem žalobkyně, že by rozhodnutí správních orgánů byla nezákonná a že by nebyl dostatečně zjištěn a správně posouzen skutkový stav. Z rozhodnutí správního orgánu prvního stupně je zřejmé, co bylo v rámci kontroly zjištěno a jaké nedostatky při nakládání s odpady způsobily nezákonnost. V žádném případě nelze závěry správních orgánů považovat za spekulativní.
10. Žalovaný zdůraznil, že odůvodnění rozhodnutí orgánu prvního stupně vychází ze skutečností zjištěných při fyzické kontrole pracovišť žalobkyně. Shromažďovací prostředky na nebezpečné odpady katalogových čísel odpadů 130205*, 160107*, 150202* a 150110* nebyly v den kontroly označeny písemně a grafickým symbolem, přičemž žalobkyně v průběhu řízení uvedla, že identifikační listy nebezpečných odpadů byly zapadlé a znečištěné a žalobkyně je vyměnila za nové. I použité textilie znečištěné nebezpečnými látkami je nutno shromažďovat do nádob označených kódem a vybavených v souladu s právními předpisy, a organizačně technickými opatřeními lze zajistit shromažďování obalů vyjmutých z demontovaných vozidel. Předání odpadů katalogového čísla 160119* Sboru Jednoty bratské již bylo řešeno v napadeném rozhodnutí s tím, že části autovraků mohou být nabídnuty výrobcí, akreditovanému zástupci nebo kvalifikovanému zájemci k opětovnému užití, což Sbor Jednoty bratské není. Použití daných věcí k účelům, pro které nebyly vyrobeny, se řídí § 3 odst. 6 zákona o odpadech. V daném případě ani není známo, kde se dané odpady využívají a k jakému účelu. Pokud jde o označení nádob na odpad katalogového čísla 160107* (olejové filtry), tak i když se některé filtry vrací zpět do motorů, tyto odpady vznikají na provozovně a nelze proto tolerovat nedostatky zjištěné kontrolou, kdy shromažďovací nádoby nebyly řádně označeny. Za evidenci odpadů žalobkyně sankcionována nebyla, pouze byla upozorněna, že je v průběžné evidenci nutno oddělovat odpady z vlastní činnosti a odpady převzaté.
11. Žalovaný je toho názoru, že kontrola proběhla řádně, což potvrdila i žalobkyně svým vyjádřením, že kontrola proběhla důkladně a seriózně. Snaha žalobkyně napravit zjištěné nedostatky byla zohledněna při ukládání sankce.
12. Žalovanému není známo, z čeho žalobkyně vyvozuje jeho podjatost. Řízení nebylo směřováno k poškození žalobkyně, avšak nelze tolerovat nedostatky a nedbalost, která vede k porušování zákona o odpadech. Za obdobné nedostatky jsou trestány i jiné subjekty. Kontrola proběhla v souladu s právními předpisy a účast vedoucího pracovníka kontrolované osoby na kontrole není nutná. Žalobkyně vznáší námitky ke kontrole pouze z důvodu uložení sankce. Žalovaný se dostatečně vypořádal s námitkami žalobkyně a neshledal v postupu správního orgánu prvního stupně závady, které by byly důvodem pro zrušení rozhodnutí. Sbor Jednoty bratské není subjektem oprávněným k převzetí bezpečnostních pásů, přičemž svévolným předáváním dílů z vyřazených vozidel může dojít k ohrožení zdraví lidí.

13. V replice ze dne 16. 10. 2018 žalobkyně zdůraznila, že rozhodnutí správního orgánu prvního stupně a napadené rozhodnutí jsou nezákonná, neboť žalobkyně jimi byla postižena za respektování zákona. Označení odpadů se nacházela v blízkosti sběrných nádob na odpad, ale kontrolory to nezajímalo. Tvrzení žalovaného o nedůslednosti kontroly na pracovištích žalobkyně by bylo lze považovat za nepravdivou pomluvu a může jej uvést pouze ten, kdo nikdy nebyl ve skutečném provozu, kde může nastat shození označení ze sběrných nádob. Okamžité ukládání hadru do sběrného místa také není možné, protože jej pracovník potřebuje pro otírání rukou. Pokud jde o využití bezpečnostních pásů, tak pro ně existuje poptávka, a proto se nejedná o odpady, nadto nemohou být nijak nebezpečné. Žalovaný nevkusně vyjadřuje aroganci moci a žalobkyně zdůrazňuje, že její odpovědná osoba byla na služební cestě plánované dva týdny dopředu a paní ředitelka byla na ošetření u lékaře, a tak pokud žalovaný pohrdá lidským zdravím i plánovanými úkoly společností či jednotlivců, jde o pohrdání celou společností. Žalovaný nijak neodůvodnil absenci formálních i materiálních znaků přestupku, nerespektuje znění zákona a zavádějícím způsobem popisuje děj kontroly.

III.

Správní spis

14. Česká inspekce životního prostředí provedla dne 6. 12. 2017 kontrolu žalobkyně, o které byl vyhotoven záznam o kontrolních úkonech. Ze záznamu o kontrolních úkonech se podává, že předmětem kontroly bylo dodržování zákona o odpadech v zařízení žalobkyně sloužícím ke sběru, výkupu a zpracování autovraků a na místě kontroly byla přítomna obchodní ředitelka žalobkyně a vedoucí provozu žalobkyně. V rámci kontroly bylo zjištěno, že v samostatné místnosti v hale v areálu žalobkyně jsou shromažďovány nebezpečné odpady. V den kontroly se tam nacházely dva kovové sudy s odpadem katalogového čísla 130205* (nechlorované minerální, motorové, převodové a mazací oleje) a jeden plastový sud na odpad katalogového čísla č. 160107*, v němž se nacházelo několik olejových filtrů. Shromažďovací místo ani nádoby na tyto odpady nebyly označeny identifikačními listy nebezpečných odpadů. Dále tam byla plastová nádoba, v níž byl umístěn odpad katalogového čísla 150202* (znečištěné hadry), která nebyla označena názvem ani katalogovým číslem a ani toto shromažďovací místo nebylo vybaveno identifikačním listem nebezpečného odpadu. Dále tam byla plastová nádoba, v níž byl umístěn odpad katalogového čísla 150110* (znečištěné plastové obaly), která nebyla označena názvem ani katalogovým číslem a rovněž ani toto shromažďovací místo nebylo vybaveno identifikačním listem nebezpečného odpadu. Z místa byla pořízena fotodokumentace. Dle hlášení o produkci a nakládání s odpady bylo zjištěno, že v roce 2016 žalobkyně předala 110 kg odpadu katalogového čísla 160119* (plasty) Sboru Jednoty bratrské v Krupce, jež nemá oprávnění k převzetí odpadu a není oprávněnou osobou dle zákona o odpadech. Bylo zjištěno, že v evidenci nebyl uváděn odpad katalogového čísla 150202*. Žalobkyně byla vyzvána k předložení dalších dokladů.
15. Ve svém vyjádření ze dne 21. 12. 2017 žalobkyně uvedla, že u dvou sudů s odpadem katalogového čísla 130205* byl identifikační list nebezpečného odpadu spadlý, k plastovému sudu na odpad katalogového čísla 160107* byl identifikační list nebezpečného odpadu dohledán až následně spadlý a znečištěný na zemi, na nádobě na odpad katalogového čísla 150202* označení chybělo. U plastové nádoby na odpad katalogového čísla 150110* byl identifikační list nebezpečného odpadu nalezen zapadlý na dně nádoby. Identifikační listy nebezpečných odpadů neobsahovaly grafický symbol. Žalobkyně provedla kontrolu označení odpadů a výměnu za identifikační listy nebezpečných odpadů s vyobrazením grafických symbolů. Žalobkyně předala Sboru Jednoty bratrské pouze zcela čisté bezpečnostní pásy, které byly použity pro charitativní činnost rukodělných pracovišť.
16. Následně byl dne 9. 2. 2018 Českou inspekci životního prostředí sepsán protokol o kontrole bez přítomnosti žalobkyně, z něhož vyplývá, že inspekce došla k závěru, že při kontrole nebyly

shromažďovací nádoby na nebezpečné odpady katalogových čísel 130205*, 160107*, 150202*, 150110* řádně označeny a vybaveny identifikačním listem nebezpečného odpadu a žalobkyně předala odpad 160119* Sboru Jednoty bratské v Krupce, která nebyla oprávněnou osobou k převzetí tohoto odpadu, takže tímto způsobem žalobkyně porušila § 13 odst. 2, §13 odst. 3 a §12 odst. 4 zákona o odpadech.

17. Žalobkyně posléze začala namítat způsob provedení kontroly s tím, že při kontrole nebyl přítomen její oprávněný pracovník a že po příjezdu vedoucího pracovníka byly označení odpadů i identifikační listy nebezpečného odpadu nalezeny zapadlé či spadlé na pracovištích a bezpečnostní pásy v době svého předání nebyly odpadem.
18. Rozhodnutím České inspekce životního prostředí ze dne 17. 4. 2018 č. j. ČIŽP/44/2017/3218 byla žalobkyně uznána vinnou z porušení povinnosti dle § 13 odst. 2 zákona o odpadech ve spojení s § 5 odst. 5 a § 26 vyhlášky č. 383/2001 Sb., o podrobnostech nakládání s odpady, a z porušení povinnosti dle § 13 odst. 3 a § 12 odst. 4 zákona o odpadech, za což byla žalobkyni uložena pokuta ve výši 30 000 Kč. Z odůvodnění rozhodnutí vyplývá, že kontrola žalobkyně byla provedena za přítomnosti vedoucího provozu a zároveň byl o provedení kontroly informován vedoucí pracovník žalobkyně. Při kontrole označení shromažďovacích prostředků na nebezpečné odpady pracovníci otočili papírové cedule v deskách, avšak ty byly z druhé strany prázdné a v okolí se také žádný identifikační list nenacházel. Sepisování záznamu o kontrolních úkonech byla přítomna obchodní ředitelka žalobkyně, která převzetí záznamu stvrdila svým podpisem. Dle závěrů inspekce jsou bezpečnostní pásy z demontovaných vozidel odpadem, a ten lze předávat jen oprávněným osobám, což Sbor Jednoty bratské v Krupce není. Je také třeba řádně evidovat odpady vzniklé činností zařízení. Při stanovení výše pokuty byla zohledněna skutečnost, že nebylo zjištěno poškození životního prostředí, dále nízká závažnost správního deliktu, tvrzení žalobkyně, že nedostatky v označení odpadů již byly napraveny.
19. Napadeným rozhodnutím žalovaný potvrdil rozhodnutí České inspekce životního prostředí ze dne 17. 4. 2018 č. j. ČIŽP/44/2017/3218 a zamítl odvolání žalobkyně.

IV.

Posouzení žaloby

19. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán [§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění rozhodném (dále jen „s. ř. s.“)], a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
20. Soud o věci rozhodl bez nařízení ústního jednání postupem podle § 51 odst. 1 s. ř. s., neboť účastníci řízení s takovým postupem soudu souhlasili. Soud neprováděl dokazování dle návrhů žalobkyně, neboť má za to, že skutkový stav byl dostatečně zjištěn a od dalšího dokazování nelze očekávat další objasnění skutkového stavu.
21. Žaloba není důvodná.
22. Při posouzení věci soud vyšel z následující právní úpravy v rozhodném znění:
23. Dle § 3 odst. 1 zákona o odpadech odpad je každá movitá věc, které se osoba zbavuje nebo má úmysl nebo povinnost se jí zbavit.
24. Dle § 13 odst. 2 zákona o odpadech původce a oprávněná osoba, která nakládá s nebezpečnými odpady, jsou povinni zajistit, aby nebezpečné odpady byly označeny písemně způsobem a v rozsahu stanoveném prováděcím právním předpisem a grafickým symbolem podle přímo použitelného předpisu Evropské unie o klasifikaci, označování a balení látek a směsí v rozsahu stanoveném prováděcím právním předpisem. Nebezpečný odpad s nebezpečnou vlastností HP 9 Infekční se označuje grafickým symbolem stanoveným prováděcím právním předpisem.

25. Dle § 13 odst. 3 zákona o odpadech původce a oprávněná osoba, která nakládá s nebezpečným odpadem, jsou povinni zpracovat identifikační list nebezpečného odpadu a místa nakládání s nebezpečným odpadem tímto listem vybavit.
26. Dle § 5 odst. 4 vyhlášky Ministerstva životního prostředí č. 383/2001 Sb., o podrobnostech nakládání s odpady, v blízkosti shromažďovacího prostředku nebezpečného odpadu nebo shromažďovacího místa nebezpečného odpadu nebo na nich musí být umístěn identifikační list shromažďovaného odpadu. Obsah identifikačního listu je uveden v příloze č. 3.
27. Dle § 3 odst. 6 zákona o odpadech některé druhy odpadu přestávají být odpadem, jestliže poté, co byl odpad předmětem některého ze způsobů využití, splňuje tyto podmínky: a) věc se běžně využívá ke konkrétním účelům, b) pro věc existuje trh nebo poptávka, c) věc splňuje technické požadavky pro konkrétní účely stanovené zvláštními právními předpisy nebo normami použitelnými na výrobky, d) využití věci je v souladu se zvláštními právními předpisy a nepovede k nepříznivým dopadům na životní prostředí nebo lidské zdraví a e) věc splňuje další kritéria, pokud jsou pro určitý typ odpadu stanovena přímo použitelným předpisem Evropské unie.
28. Dle § 12 odst. 3 zákona o odpadech k převzetí odpadu do svého vlastnictví je oprávněna pouze právnická osoba nebo fyzická osoba oprávněná k podnikání, která je provozovatelem zařízení k využití nebo k odstranění nebo ke sběru nebo k výkupu určeného druhu odpadu, nebo osoba, která je provozovatelem zařízení podle § 14 odst. 2 nebo provozovatelem zařízení podle § 33b odst. 1 písm. b) nebo za podmínek stanovených v § 17 též obec. To neplatí pro předávání nezbytného množství vzorků odpadů k rozborům, zkouškám, analýzám pro účely stanovení skutečných vlastností a splnění požadavků pro převzetí odpadů do zařízení, pro účely vědy a výzkumu nebo jiné účely, které nejsou nakládáním s odpady podle § 4 odst. 1 písm. e).
29. Dle § 12 odst. 4 zákona o odpadech každý je povinen zjistit, zda osoba, které předává odpady, je k jejich převzetí podle tohoto zákona oprávněna. V případě, že se tato osoba oprávněním neprokáže, nesmí jí být odpad předán.
30. Dle § 37c odst. 2 zákona o odpadech zpracovatel může nabídnout části autovraků výrobcí, akreditovanému zástupci, popřípadě jinému kvalifikovanému zájemci k opětovnému použití. Za kvalifikovaného zájemce se považuje právnická nebo fyzická osoba oprávněná k podnikání v oboru opravy a servisu motorových vozidel podle zvláštního právního předpisu.
31. Nejdříve se soud zabýval námitkou žalobkyně, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné. Žalobkyně však neuvedla, v čem konkrétně nepřezkoumatelnost rozhodnutí spatřuje. Nepřezkoumatelnost správního rozhodnutí spočívá dle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí, přičemž nepřezkoumatelnost rozhodnutí správního orgánu pro nesrozumitelnost předchází případné nepřezkoumatelnosti pro nedostatek jeho důvodů; důvody rozhodnutí lze zkoumat toliko u rozhodnutí srozumitelných (rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 11. 4. 2006, č. j. 31Ca 39/2005-70, č. 1282/2007 Sb. NSS).
32. Rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, jestliže z jeho odůvodnění není seznatelné, proč správní orgán považuje námitky účastníka za liché, mylné nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti tvrzené účastníkem za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl a jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů. Rozhodnutí, jehož odůvodnění obsahuje toliko obecný odkaz na to, že napadené rozhodnutí bylo přezkoumáno a jeho důvody shledány správními, je nepřezkoumatelné, neboť důvody, o něž se výrok opírá, zcela chybějí (rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 26. 2. 1993, č. j. 6A 48/92-23, publ. pod č. 27/1994 v SpP).

33. Žalovaný nejprve v napadeném rozhodnutí shrnul průběh řízení. Zároveň napadené rozhodnutí odpovídá na konkrétní námitky, které žalobkyně vznesla v odvolání proti rozhodnutí prvostupňového orgánu. Vzhledem k vysoké míře obecnosti, se kterou žalobkyně nepřezkoumatelnost namítla, je soud nucen rovněž pouze obecně konstatovat, že znaky nepřezkoumatelnosti v napadeném rozhodnutí neshledává.
34. Dále žalobkyně sporovala průběh kontroly a kontrolní zjištění. Soud zdůrazňuje, že protokol o kontrole je veřejnou listinou (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 3. 2020, č. j. 4 As 409/201946). Podle § 53 odst. 3 s. ř. listiny vydané soudy České republiky nebo jinými státními orgány nebo orgány územních samosprávných celků v mezích jejich pravomoci, jakož i listiny, které jsou zvláštními zákony prohlášeny za veřejné, potvrzují, že jde o prohlášení orgánu, který listinu vydal, a není-li dokázán opak, potvrzují i pravdivost toho, co je v nich osvědčeno nebo potvrzeno. Podle § 81 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, platí, že v řízení navazujícím na výkon kontroly mohou být skutečnosti zjištěné při kontrole jediným podkladem rozhodnutí o přestupku. S tímto ustanovením souvisí i ustanovení § 51 odst. 4 s. ř., kdy v řízení navazujícím na výkon kontroly, ve kterém je účastníkem řízení kontrolovaná osoba, není třeba provádět protokolem o kontrole, který je podkladem rozhodnutí o přestupku, dokazování. Tyto změny provedené zákonem č. 183/2017 Sb. jsou logické, protože obviněnému z přestupku je obsah protokolu o kontrole již znám. Městský soud v Praze k tomu doplnil: „Bude tomu tak zvláště v případech, kdy obviněný nepředloží v přestupkovém řízení důkazní návrhy vyvracející nebo oslabující skutkové závěry plynoucí z kontrolních zjištění. Z tohoto ustanovení se tedy nade vše pochybnost podává, že kontrolní zjištění nejenže mohou být jediným důvodem pro zahájení přestupkového řízení, ale též nakonec jediným podkladem pro závěr o odpovědnosti za přestupek.“ (srov. rozsudek MS v Praze 18 A 80/2020) Nejvyšší správní soud k tomu dodal, že: „(...) protokol o kontrole pořízený ještě před zahájením správního řízení je možno pokládat za jeden z klíčových důkazních prostředků, splňuje-li všechny náležitosti kladené na něj právními předpisy. To nicméně neznamená, že by nemohl být následně v řízení provedenými nebo účastníkem navrženými důkazy zpochybněn.“ (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu 6 As 227/2020). Žalobkyně své námitky směřovala především do skutkových zjištění učiněných při kontrole. Dle názoru soudu lze ze záznamu o kontrolních úkonech ze dne 6. 12. 2017, přiložené fotodokumentace pořízené při kontrole, jakož i z tvrzení žalobkyně v průběhu správního řízení učinit závěr, že nádoby na odpad katalogových čísel 130205*, 160107*, 150202* a 150110* nebyly řádně označeny a vybaveny identifikačním listem nebezpečného odpadu. V tomto ohledu nijak nesvědčí žalobkyni její argumentace, že označení nebo identifikační listy nebezpečného odpadu byly v blízkosti nádob na odpad spadlé, zapadlé, znečištěné, apod. a byly po provedení kontroly nalezeny. Povinnost označit nebezpečný odpad a vybavit jej identifikačním listem nebezpečného odpadu není samoučelná, nýbrž slouží k ochraně zdraví a životního prostředí tím, že každý z něj může seznat, že se jedná o nebezpečný odpad. Proto pokud označení a identifikační list nebezpečného odpadu musí být nejprve předmětem hledání, zjevně nemůže svému účelu sloužit. Z toho vyplývá požadavek na to, aby označení nebezpečného odpadu a identifikační list nebezpečného odpadu byly umístěny tak, aby byly bezprostředně dostupné, čitelné, a nacházející se v blízkosti shromažďovacího prostředku nebezpečného odpadu nebo shromažďovacího místa nebezpečného odpadu nebo na nich, přičemž i z vyjádření žalobkyně vyplývá, že takový stav v jejím provozu ke dni kontroly nepanoval. Soud proto souhlasí se závěrem správního orgánu prvního stupně a žalovaného, že žalobkyně porušila svou povinnost nebezpečné odpady označit a vybavit je identifikačními listy nebezpečného odpadu.
35. Pokud jde o námitku žalobkyně, že bezpečnostní pásy odebrané z autovraků, které žalobkyně předala Sboru Jednoty bratrské v Krupce, nejsou odpadem, soud upozorňuje na to, že pojem odpad je v českém právním řádu třeba vykládat nejen na podkladě definice uvedené v § 3 zákona o odpadech, ale i v souladu s judikaturou Soudního dvora EU (dále jen „SDEU“), který vydal

řadu rozhodnutí, kde jednoznačně vyslovil, že výklad pojmu odpad nemůže být restriktivní (např. rozsudek ze dne 18. 4. 2002, Palin Granit, C-9/00, Sb. rozh., s. I-03533, bod 23; rozsudek ze dne 15. 6. 2000, ARCO Chemie Nederland a další, C-418/97 a C-419/97, Sb. rozh., s. I-04475, body 36-40; ale i stanovisko generálního advokáta Jacobse ze dne 24. 10. 1996 ve věci Tombesi a další, Sb. rozh., s. I-03561).

36. Konstrukce definice odpadu (viz citace výše) je postavena na pojmu „zbavit se“, k čemuž SDEU dospěl již v rozsudku ze dne 18. 12. 1997, Inter-EnvironnementWallonie ASBL, C-129/96, Sb. rozh., I-07411, bod 26. Zbavením se věci přitom je jak její odstranění, tak i využití (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 2. 2011, č. j. 7 As 6/2011-63). Podle evropského konceptu obsahu pojmu odpad ani ekonomická využitelnost věci neznámá, že nejde o odpad, protože všechny věci, kterých se vlastníci zbavují, byť mají ekonomickou hodnotu, jsou předmětem směrnice [rozsudek SDEU ze dne 28. 3. 1990, Zanetti a další, C-359/88, Sb. rozh., s. I-01509, ze dne 25. 6. 1997, Tombesi, C-304/94, Sb. rozh., s. I-03561, a další spojené věci]. Stejná věc totiž pro někoho je odpadem a pro jiného nikoliv. Dokonce lze říci, že jediná věc "může v průběhu svého životního cyklu nabýt a pozbyt status odpadu i opakovaně, což musí její držitel sledovat" (in H., J. Co je odpadem podle evropské a české legislativy? Časopis pro právní vědu a praxi, 2011, č. 3, s. 239). Systém nakládání s odpady, ke kterému se Evropská unie přihlásila, "má totiž za cíl pokrýt všechny předměty a látky, jichž se držitel zbavuje, i když mají hospodářskou hodnotu a jsou sbírány za obchodním účelem, aby byly recyklovány, využity nebo opětovně použity" (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 5. 2008, č. j. 2 As 28/2007-94).
37. Skutečnost, že žalobkyně předmětné bezpečnostní pásy vyřezala z autovraků, které byly odpadem, nikdo z účastníků řízení nezpochybňoval. Žalobkyně pouze argumentovala pro svůj postoj, že tyto bezpečnostní pásy přestaly být odpadem, neboť po nich existovala poptávka. Žalobkyně však opomíjí ustanovení § 37c odst. 2 zákona o odpadech, které dopadá na části autovraků bez rozlišení toho, zda se momentálně jedná či nejedná o odpad, přičemž právě v nerespektování § 37c odst. 2 zákona o odpadech soud ve shodě s žalovaným spatřuje porušení povinnosti žalobkyně.
38. Žalobkyně namítala, že při kontrole nebyl přítomen nikdo z vedení společnosti. Soud zdůrazňuje, že podmínkou provedení kontroly není přítomnost kontrolované osoby, naopak judikatura dovodila, že v některých případech může být pro věrohodnost kontrolních závěrů přímo prospěšné, aby kontrolovaná osoba přítomna nebyla (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 10. 2016 č.j. 3 As 205/2015-29). Principy dobré správy, zejména pak zásada vyjádřená v § 4 odst. 3 s. ř. správním orgánům velí postupovat při plnění jejich úkolů ve smysluplné součinnosti s účastníky řízení. Dle zmíněného ustanovení [s]právní orgán s dostatečným předstihem uvědomí dotčené osoby o úkonu, který učiní, je-li to potřebné k hájení jejich práv a neohrozí-li to účel úkonu. Na to navazuje odstavec 4, podle něhož správní orgán umožní dotčeným osobám uplatňovat jejich práva a oprávněné zájmy. Základní zásady zakotvené v ustanoveních správního řádu je třeba vnímat jako obecná pravidla závazná pro veškerou činnost veřejné správy, aplikovatelná, i kdyby zákon výslovný odkaz na správní řád neobsahoval (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 3. 2015, č.j. 6 As 149/2013-41). Správní orgány provádějící státní kontrolu by měly svou činností směřovat ke zjištění skutečného stavu věci a postupovat při tom tak, aby výsledky (zde státní kontroly) byly přesvědčivé. Správní orgán prvního stupně proto postupoval správně, když žalobkyni o kontrole uvědomil a umožnil jí se kontroly účastnit. Nelze však považovat za pochybení žalovaného, že se obchodní ředitelka žalobkyně nedostavila k počátku kontroly, nadto její (ne)přítomnost stěžejí mohla mít vliv na učiněná kontrolní zjištění či pořízenou fotodokumentaci. Žalobkyně sice naznačuje, že za přítomnosti obchodní ředitelky při obchůzce areálu kontrolory by správní orgán prvního stupně snad byl býval došel k příznivějším kontrolním zjištěním pro žalobkyni, s tímto postojem však souhlasit nelze. Je zjevné, že přítomnosti jakékoliv osoby při kontrole

nemůže mít vliv na faktický stav, zda nádoby na odpad jsou nebo nejsou vybaveny označením a identifikačním listem nebezpečného odpadu. Záznam o kontrolních úkonech ze dne 6. 12. 2017 byl obchodní ředitelkou žalobkyně podepsán.

39. Žalobkyně dále namítala podjatost žalovaného s tím, že žalovaný má v úmyslu žalobkyni poškodit, což dovozuje z procesního postupu žalovaného. Soud upozorňuje, že žalobkyně poukazuje na možnou podjatost žalovaného až v podané žalobě, a to nikoliv ve vztahu ke konkrétním osobám. Přitom podjatost lze uvažovat především ve vztahu k jednotlivé úřední osobě, méně často ve vztahu k celému správnímu orgánu, resp. všech v něm zařazeným úředním osobám. Podjatost je možno chápat jako vztah dané osoby k účastníkům řízení, jejich zástupcům nebo předmětu řízení, který by mohl vyvolat pochybnosti o objektivitě projednávání a rozhodování věci. Takový závěr však nelze v projednávané věci učinit, když ze strany žalobkyně jde o námitku čistě spekulativní a konkrétně nijak nepodloženou, nadto podjatost žalobkyně dovozuje ze závěru kontroly a procesního postupu žalovaného. Žalobkyně má bezpochyby právo na to, aby správní řízení probíhalo objektivně a nestranně, to však v žádném případě nezahrnuje to, že by jí správní orgány musely vyhovět nebo přitakat. Ze skutečnosti, že správní řízení skončilo pro žalobkyni nepříznivě, nelze podjatost žalovaného dovozovat.
40. Žalobkyni nelze přisvědčit ani v tom, že žalovaný opominul prokázání formálních a materiálních aspektů přestupků a že nebylo prokázáno naplnění základních znaků přestupku. K poukazu žalobkyně na to, že sám žalovaný uvedl, že je chvályhodné, že žalobkyně chtěla bezpečnostními pásy vypomoci charitě, je nutno dodat, že žalovaný současně rovněž správně konstatoval, že to však žalobkyně může provádět jen v souladu s právními předpisy, které se vztahují k využití dané věci. Nebezpečnost jednání žalobkyně soud spatřuje v tom, že žalobkyně takto předala větší množství vyřezaných bezpečnostních pásů, nadto se jedná o delikt ohrožovací, kde se má za to, že materiální stránka je implicitně obsažena v jejich skutkové podstatě, tedy v možnosti škodlivého následku.

VI.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

41. Lze tak uzavřít, že žalobou napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem a judikaturou soudů, soud ve správním řízení neshledal ani procesní pochybení, která by měla za následek nezákonnost žalobou napadeného rozhodnutí, proto soud nedůvodnou žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
42. Výrok o nákladech řízení pod bodem II. rozhodnutí je odůvodněn § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobkyně nebyla ve věc i samé úspěšná a úspěšnému žalovanému však prokazatelné náklady řízení nad rámec běžných činností správního úřadu nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 24. května 2022

JUDr. Eva Pechová v.r.
předsedkyně senátu